

Publicerad 2011-01-10 21:40 av anii

Lite småförändringar från originalet som skrevs för några veckor sen

Du fattas mig

Slå sönder min bubbla av glas

Det är när natten tränger sig på
som jag blir sådär liten
precis så liten som jag känner mig

Jag är inte rädd för mörkret
men jag skräms för
tomheten som följer med

och det svider alltid lite
när jag förstår att livet fortsätter
Det gör det för dig
och det borde även göra det för mig
även om det aldrig känns som det

Jag försöker dra bort dig från huden
som om du vore ett plåster

Slita bort snabbt så är det över sen

men det är som om viktiga
beståndsdelar av mig skulle följa med
om jag ens så försökte

så jag vågar inte chansa
utifall att jag skulle förblöda

En dag kommer jag tappa bort dig
och då ska du inte vänta mig

Vi är inte de som i slutet får varandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anii med Poeter.se id #36057 innehar upphovsrätten